

Zagadki egipskich piramid

Ponad cztery tysiące lat temu powstały w Egipcie wspaniałe dzieła architektoniczne – piramidy, które stały się symbolem tego kraju. Wielcy faraonowie zlecali budowniczym jeszcze za swego życia wzniesienie piramidy, która miała stanowić ich grobowiec. Wiele piramid rozsypało się pod wpływem warunków klimatycznych. Trzy z nich przetrwały w dobrym stanie do naszych czasów. Nie przestają one budzić zdumienia i zachwyty zwiedzających. Piramidy te znajdują się w Gizie, na przedmieściach dzisiejszego Kairu.

Zadziwiają one przede wszystkim swoim rozmiarem. Największa z nich (Cheopsa) ma prawie 147 metrów wysokości, a jeden bok jej podstawy liczy 231 metrów. Obliczono, że do zbudowania tej piramidy użyto 2,3 milionów bloków żółtego kamienia, zwanego piaskowcem. Każdy taki blok ważył przeciętnie dwie i pół tony. Budowa trwała kilka dziesięcioleci. Pracowało przy niej od świtu do zmroku, pod palącymi promieniami słońca setki tysięcy robotników. Niewiele niższa jest piramida Chefrena – 143 m., a najmniejsza – to grobowiec Mykerinosa, ma on 66 m wysokości.

Niezrozumiałym wydaje się dzisiaj, jak udało się budowniczym wynieść na taką wysokość tak olbrzymie głazy i przy pomocy jakich urządzeń. Nie znano przecież wówczas maszyn budowlanych, dźwigów, itp. Jak dokonano tego przy pomocy mięśni ludzkich, jeśli nie liczyć powozów i drewnianych rolek. Wiedźmy też o tym, że te olbrzymie głazy trzeba było najpierw odłupać od skał, które znajdowały się po drugiej stronie Nilu, przewieźć je rzeką na tratwach i wciągnąć na przeznaczone miejsce w budowie.

Dotąd nie wiadomo, jakimi planami posługiwali się egipcscy architekci. Wiadomo natomiast, że nie popełnili oni żadnych istotnych błędów konstrukcyjnych. Głazy zostały tak dokładnie dopasowane, że między ich spójnienia nie da się wsunąć nawet ostrza noża. Patrząc dziś na piramidy, wspaniałe dzieła człowieka, myślimy z podziwem i szacunkiem o ich twórcach. Dla współczesnych architektów i budowniczych piramidy stanowią niezwykłą zagadkę.

Jednakże największą zagadką jest celowość budowy piramid. Wielu naukowców twierdzi, że żądni sławy faraonowie budowali sobie pośmiertne pomniki, nie zważając na olbrzymie koszty i ogromny wysiłek człowieka. Biorąc pod uwagę położenie geograficzne, gorący klimat Egiptu, w czasie tej budowy wsiąkało w ziemię wiele potu i krwi ludzkiej. Czyżby wyłącznie pycha i samolubstwo stanowiły przyczynę podejmowania tak gigantycznego dzieła?

Wielu uczonych jest innego zdania i budowę piramid tłumaczy wierzeniami religijnymi Egipcjan. Według tych wierzeń człowiek po śmierci trwa na „tamtym” świecie, a jego dusza buja swobodnie i może w każdej chwili powrócić do ciała. Trzeba więc na tę chwilę zachować ciało (dlatego balsamowano zwłoki), dać mu wszystkie potrzebne przedmioty codziennego użytku, klejnoty i insygnia władzy (grobowce były w nie hojnie wyposażane) i zapewnić ochronę przed zakłóceniem spokoju i przed zniszczeniem. Taką ochronną twierdzą była piramida, w której na granitowym sarkofagu spoczywała mumia zabalsamowanego ciała faraona. Czy ta druga hipoteza jest wystarczającą, aby dać rozwiązanie trudnej zagadki o celowości budowy piramid, a w szczególności wielkiej piramidy Cheopsa – wspaniałego dzieła.

„Z jakiego bądź punktu zapatrujemy się, to Wielka Piramida jest najznamienniejszym budynkiem na ziemi, lecz w świetle poszukiwań ostatnich trzydziestu dwóch lat (pisane w roku 1890) otrzymano nowe rzeczy, godne zainteresowania chrześcijan zajmujących się pilnym badaniem Słowa Bożego, ponieważ ona w znamienny sposób przedstawia zarysy Planu Bożego, zgodnego z nauką wszystkich proroków, a odnoszącego się tak do przeszłości, teraźniejszości, jak i do przyszłości.

Wielka Piramida dowodzi, iż jest ona spichlerzem doniosłych prawd, tak naukowych, jak historycznych i proroczych, a zarazem świadectwem zgadzającym się zupełnie z Pismem Świętym. . . Każdy badacz może się przekonać i zauważyć harmonię z pisanym Słowem Bożym oraz że budowa Piramidy została zaplanowaną i prowadzoną przez tę samą Boską mądrość, że w rzeczywistości miała się stać pomnikiem świadczącym o Panu Zastępów, o którym wspomina prorok Izajasz 19:19.

Ten starożytny budynek, o którym wspomina Pismo św., nie możemy wątpić, iż jest „Świadectwem” Pańskim w ziemi egipskiej i że zawiera świadectwo, które przyniesie chwałę Wszechmocnemu Bogu. . . ” (3 Tom str. 356, 357, 361).

PIRAMIDA CHEOPSA W GIZIE

„Należy zwrócić uwagę na czas budowy Piramidy Cheopsa w Gizie, w Egipcie. W czasie jej budowy północną gwiazdą była główna gwiazda (Draconis) w gwiazdozbiornie Smoka, który jest figurą szatana. Otóż wówczas światło tej gwiazdy oświecało w piramidzie wejściowy korytarz, który reprezentuje „obecny zły świat”, którego bogiem, według apostoła Pawła, jest diabeł (2

Kor. 4:4, Gal. 1:4). Nie przypuszczamy, że to był zbieg okoliczności. Jesteśmy pewni, że Bóg tym pokierował, aby dać nam dodatkowe świadectwo, że smok, on wąż starodawny (Obj. 20:1-2) jest bogiem obecnego ginącego świata. W ten sposób kamienny świadek jest ołtarzem Bożym i słupem wystawionym ku czci Wszech-

mogącego” (Brzask – 1954. 6. 14).

(Opracował – R. R.)

Rorata Roman
R-
„Straż”